

ь л

«НАУКОВО-МЕТОДИЧНІ АСПЕКТИ ПІДВИЩЕННЯ ЯКОСТІ ПІДГОТОВКИ ФАХІВЦІВ У МЕДИЧНИХ ЗАКЛАДАХ ВИЩОЇ ОСВІТИ»

Матеріали науково-практичної конференції з міжнародною участю

28 березня 2024 року

потенціал, чи просто учасники цієї діяльності загалом активніші та здібніші. Можливо, має місце і те, й інше. Але для менш здібних учнів позааудиторна діяльність також має велике значення. Якщо через посередню успішність у них занижена самооцінка, досягнення в спорті або театральному гуртку можуть її значно підвищити. Тінейджери, які беруть участь у соціальних і благодійних проєктах, бачать результати своєї роботи, що допомагає їм відчутти свою корисність і важливість.

Висновки. Навички й досвід, набуті здобувачами освіти завдяки позааудиторній роботі, приносять їм додаткові переваги перед конкурентами під час працевлаштування. Така діяльність формує необхідні якості - уміння працювати в команді, обов'язковість, відповідальність, старанність, лідерські навички - саме те, що цінують роботодавці. Крім того, роботодавці радше оберуть претендента із досить широким колом інтересів, який відкритий новим можливостям і прагне особистісного росту й самовдосконалення.

Список використаної літератури

1. Застосування сучасних засобів навчання на кафедрі анатомії людини / О. О. Шерстюк, С. А. Підлужна, Н. Л. Свінцицька [та ін.]. Реалії, проблеми та перспективи вищої медичної освіти: матеріали навч.-наук. конф. з міжнар. участю, м. Полтава, 25 березня 2021 р. - Полтава, 2021. - С. 294-296.
2. Катастрофічний вплив шкідливих чинників на організм / Н. О. Корчан, Н. Л. Свінцицька, В. Г. Гринь [та ін.]. Природне навколишнє середовище та здоров'я людини: (навч. посіб.) / за заг. редакцією проф. С. В. Пилипенко. - Полтава, 2021. - С. 148-177.
3. Ключова роль та значення профілактичної медицини у сучасних реаліях сьогодення / Н. Л. Свінцицька, В. В. Бобух, О. С. Біланов, В. П. Білаш. Вісник проблем біології і медицини. - 2021. - Вип. 2 (160). - С. 273-276.
4. Особливості формування активної громадської позиції у студентів вищих навчальних закладів / А. Л. Каценко, Р. Л. Устенко, Н. Л. Свінцицька [та ін.]. Проблеми та перспективи розвитку фізичного виховання спорту і здоров'я людини: зб. нах. праць VI Всеукр. наук.-практ. конф. з міжнар. участю, м. Полтава, 21-22 квітня 2022 р. - Полтава: ПНПУ імені В. Г. Короленка, 2022. - С.133-137.
5. Практичне значення й активізація самостійної роботи здобувачів освіти на кафедрах морфологічного спрямування в організації освітнього процесу / Н. Л. Свінцицька, В. П. Білаш, О. Д. Лисаченко, Р. Л. Устенко, А. Л. Каценко, Н. О. Корчан, В. В. Литовка. Медична освіта за новими стандартами: виклики та інтеграція в міжнародний освітній простір: матеріали навч.-наук. конф. з міжнар. участю, м. Полтава, 30 березня 2023 р. - Полтава, 2023. - С. 216-218.
6. Провідна роль музею кафедри анатомії людини в навчально-виховній роботі зі студентами / О. О. Тихонова, Я. А. Тарасенко, Т. Ф. Дейнега [та ін.]. Сучасна медична освіта: методологія, теорія, практика: матеріали Всеукр. навч.-наук. конф. з міжнар. участю, м. Полтава, 19 березня 2020 р. - Полтава, 2020. - С. 217-218.
7. Стереоморфологія: історія і перспективи її розвитку для теорії і практики медицини / О. О. Шерстюк, Н. Л. Свінцицька, Р. Л. Устенко [и др.]. Актуальні проблеми сучасної медицини: Вісник Української медичної стоматологічної академії. - 2020. - Т. 20, вип. 1 (69). - С. 186-192.
8. Сучасні тенденції у розвитку еколого-валеологічно-педагогічної парадигми у вихованні здобувачів вищої освіти медичного профілю / В. П. Білаш, Н. Л. Свінцицька, С. М. Білаш [та ін.] // Матеріали міжнародної науково-практичної конференції «Біологічні, медичні та науково-педагогічні аспекти здоров'я людини», м. Полтава, 17-18 листопада 2022 р. - Полтава, 2022. - С. 129-132.
9. Устенко Р. Л. Конструювання освітнього середовища кафедр вищого медичного закладу / Р. Л. Устенко, Н. Л. Свінцицька, А. Л. Каценко // Сучасні проблеми вивчення медико-екологічних аспектів здоров'я людини: матеріали наук.-практ. інтернет-конф. з міжнар. участю, м. Полтава, 11-12 жовтня 2022 р. - Полтава, 2022. - С. 101-103.
10. A healthy lifestyle as an indisputable component successful future doctor / O. Bala, A. Yefremova, S. Mokhoul [et al.]. Роль фізичної культури і спорту в збереженні та зміцненні генофонду нації // Матеріали Всеукр. наук.-практ. онлайн-конф. (м. Полтава, 15-16 квітня 2021 р.). - Полтава: Сімон, 2021. - С. 14-17.
11. Use of health-preserving features of learning in the context of optimization and improvement of pedagogical management in higher medical education / V. P. Bilash, N. L. Svintsytska, S. M. Bilash [et al.] // Вісник проблем біології і медицини. - 2022. - Вип. 4 (167). - С. 251-253.

ПРОФЕСІЙНЕ НАСТАВНИЦТВО ЯК СТРАТЕГІЯ ДОСЯГНЕННЯ УСПІХУ В ПІДГОТОВЦІ ЛІКАРІВ-СТОМАТОЛОГІВ

Силенко Ю.І., Писаренко О.А., Дубина В.О., Силенко Б.Ю., Хавалкіна Л.М.

Полтавський державний медичний університет

Наставники відіграють важливу роль у формуванні кар'єри наступного покоління лікарів-стоматологів, яким необхідно здобути і медичні, і професійні знання й навички за обмеженого проміжку часу. Однак проблемою в підвищенні якості підготовки майбутніх фахівців є відсутність чітко встановлених вимог до впровадження схеми наставництва в клінічну підготовку.

Ключові слова: стоматологія, наставництво, компетентності, ставлення і поведінка.

Mentors play an important role the careers of the next generation of dentists, who need to acquire both medical and professional knowledge and skills in a limited amount of time. However, the problem in improving the quality of training of future specialists is the lack of clearly established requirements for the implementation of a mentoring scheme in clinical training.

Keywords: dentistry, mentoring, competences, attitudes and behaviors.

Ключовим у досягненні успіху в практичній роботі лікарями-стоматологами-початківцями, а з часом - для їх сталого розвитку, професійного вдосконалення є наявність досвідченого наставника або ментора. Таким чином відбувається розвиток спільного бачення майбутнього між поколіннями лікарів, прищеплення цінностей у певній галузі медицини. Наставництво - важливий компонент зростання й формування лікарів-стажерів або викладачів-початківців і безперервного професійного розвитку в цілому [1]. Такі установи як медичні університети, академічні

медичні центри системи охорони здоров'я й Асоціація стоматологів України мають розглянути можливість розробки, підтримки і збереження надійних, ефективних моделей наставництва.

Наставництво було започатковано в США в 1970-х роках у великих приватних медичних установах для підтримки молодшого персоналу. Однак офіційні програми наставництва для студентів-медиків і лікарів не були розроблені до кінця 1990-х років. Із того часу термін "наставництво" набув широкого поширення. У ряді випадків немає чіткого розмежування між термінами "тьюторство", "коучинг" і "наставництво". Відомо багато визначень поняття "наставництво". Найчастіше в англійській науковій літературі (SCOPME [2]) наводиться таке визначення: "Процес, за допомогою якого досвідчена, авторитетна, емпатична особа (наставник) спрямовує іншу (зазвичай молодшу) особу (підопічного) у розвитку та переосмисленні власних ідей, навчанні, особистісному і професійному розвитку. Наставник, який часто (але не обов'язково) працює в тій самій організації чи сфері, що й підопічний, досягає цього, слухаючи або довірливо розмовляючи з підопічним".

Межі або компетентності наставника не є чітко сформульованими. Деякі з них можуть існувати у виключно професійному/компетентнісному аспекті, наприклад, наставництво з певної навички або маніпуляції.

Деякі дослідники навіть проводять межу між наставництвом і коучингом чи консультуванням. Наставництво - це безкоштовна стратегія просування кар'єри, що базується на особистих стосунках у професійному контексті. Натомість консультант або коуч зосереджені на розвитку й підтримці професійних навичок підопічного, а ментор є активним партнером у постійних відносинах, який допомагає підопічному максимізувати свій потенціал та досягти особистих і професійних цілей.

В інших випадках наставництво може бути у вигляді ролівої моделі, коли надзвичайну вагу мають поведінка, знання, навички, міркування і ставлення викладача або куратора до лікаря-стажера. Цей процес може бути пасивним, коли викладач-куратор є взірцем для наслідування й радником для лікаря-стажера, в якого відбувається розвиток професійних або особистих якостей. Консультування підопічного може набувати різних форм, починаючи від вибору конкретної сфери дослідження або професійного вдосконалення і закінчуючи рекомендаціями щодо кар'єрного зростання. Крім того, може бути і більша залученість наставника, що передбачає пряму підтримку й адвокацію від імені підопічного-стажера, наприклад, допомогу в подачі заявок на дослідницькі гранти та ін. Важливо те, що необхідність у наставництві не зникає після досягнення певного віку чи посади, воно залишається необхідним упродовж усього професійного життя фахівця.

Наставництво розглядається як дуальні відносини між старшим викладачем і молодшим колегою/стажером, які взаємодіють за допомогою двостороннього потоку інформації про знання та коли відбувається їх синтез у вигляді мудрості, поведінки і професійних навичок. Відомо декілька моделей, одна з них досить поширена в медицині, це ієрархічна модель, побудована на традиційній концепції, коли за стажером закріплюється досвідчений, авторитетний наставник [3]. Проте в багатьох медичних закладах моделі наставництва не є формалізованими, буває важко визначити, як підібрати підопічних і наставників. У деяких установах наставництво організовується на основі знань, потреб та інтересів людей. Зазвичай, але не обов'язково наставник і підопічний мають спільний фокус інтересів у своїй професійній кар'єрі, обидві сторони повинні мати можливість гнучко аналізувати ефективність процесу.

У стажера може виникнути потреба в різних моделях наставництва з різних аспектів кар'єрного й життєвого розвитку. Тому більш неформальні наставницькі стосунки можуть дозволити підопічним отримати вигоду від ширшого кола радників. Ця команда наставників може включати осіб, які надають клінічні, дослідницькі, сімейні або фінансові поради.

Іншим видом наставництва є наставництво в команді "рівний-рівному", воно стає популярнішим із кожним прийдешнім поколінням молодих фахівців. Командне розв'язання проблем стало новою нормою: за такого підходу всі отримують користь завдяки спільному досвіду. Соціальні медіа породили нові визначення цього виду наставництва: *networking* (або *e-mentoring*) [4]. Можливість опублікувати чи написати у Твіттері або інших чатах/соціальних мережах питання й поради, до якої можуть одразу ж отримати доступ сотні людей, створила потужний механізм підвищення рівня взаєморозуміння в групах "рівний-рівному".

Отже, підсумовуючи, зазначимо, що наставництво - це процес взаємовідносин, в якому можна виділити п'ять етапів: інформування про можливості кар'єри, розробка кар'єрних планів, фокусування на кар'єрних цілях, реалізація кар'єрних кроків і оцінка кар'єрного просування.

Пропонується 5 основних компетенцій, якими має володіти наставник, незалежно від того, чи є його підопічний студентом, ординатором, клініцистом/науковцем різного ступеня фахового досвіду. Такими компетенціями є знання, довіра, комунікація, альтруїзм і відданість справі [5;6].

По-перше, знання: ментор має володіти основними знаннями й навичками у своїй галузі. Знання сьогодення і бачення майбутнього стану певної галузі важливі для визначення цілей і напрямів роботи. По-друге, довіра: ментор мусить мати достатній досвід і репутацію, щоб мати можливість промотувати свого підопічного в тій установі, де вони працюють, і за її межами, щоб оптимізувати його шанси на успіх. По-третє, комунікація: успішний наставник має приділяти час і розвивати двосторонню комунікацію з підопічним, акцентуючи увагу на вислуховуванні й активному консультуванні стажера. Це будує довіру, має велике значення для створення довгострокових відносин і сприяє розумінню сильних і слабких сторін підопічного. Ще одна компетенція - альтруїзм. Наставники мають надавати себе безкорисливо й активно стосункам зі стажером. Експлуатація, неувага й пасивність неприпустимі для ефективного наставництва. Метою завжди має бути професійне зростання підопічного, а не власне наставника. І остання компетенція - відданість справі. Обидві сторони мають розуміти реалії сьогодення та скільки енергії, зусиль і ресурсів необхідно для досягнення успіху.

За кордоном і в Україні незначна кількість медичних установ мають офіційні програми підготовки наставників, хоча їхня важлива роль неодноразово підкреслюється. У багатьох із них зазначено, що досягнення статусу керівника достатньо для забезпечення належних навичок наставництва. Але в сьогоденних умовах зі зростанням уваги керівництва медичних установ до ефективності та продуктивності на робочому місці зменшується заохочення, присвячене наставництву, воно (заохочення до наставництва) або недостатнє, або дедалі більше розмивається. Немає єдиних настанов, як навчити наставників, і багато хто тлумачить слово "наставництво" по-різному.

Дехто може вузько визначати сферу своїх зобов'язань; так само і підопічним може бракувати навичок і впевненості, щоб розширити власний порядок денний, включивши в нього сфери, в яких потрібна порада. Установлення чітких очікувань, ефективна комунікація, виділення часу, чуйність і партнерство - мінімальні стандарти для ефективного наставництва. Крім того, ментори й підопічні можуть мати різні цілі та рівень відданості в досягненні мети. У межах класичної дуальної моделі розподілення влади на користь наставника таке менторство може стати навіть нав'язливим, коли інтереси наставника переважають над інтересами підопічного.

Ментори зазвичай хочуть, щоб їхні підопічні були енергійними, шанобливими, здатними завершувати справи (тобто доводити розпочате до кінця), і бажано достроково. Іноді підопічні не здатні відмовити ментору в проханні й беруться за проекти, які їх мало цікавлять. І в разі невиконання завдання здатні розчарувати ментора. Хороші підопічні/стажери активні, уважні та здатні на зворотний зв'язок. Ролі й обов'язки обох сторін мають бути чітко визначені на початку відносин наставництва.

Лікарі-стоматологи прагнуть використовувати свої знання й навички для покращення здоров'я і благополуччя своїх пацієнтів. Професійне наставництво сприятиме вирішенню цього завдання шляхом розвитку наступного покоління професіоналів, які сформують бачення перспективних напрямів у наукових дослідженнях, лікуванні, профілактиці стоматологічних хвороб. Структуровані програми наставництва вважаємо важливим компонентом цього процесу.

Список використаної літератури

1. Frei E, Stamm M, Buddeberg-Fischer B. Mentoring programs for medical students--a review of the PubMed literature 2000-2008. BMC Med Educ. 2010;10:32. Published 2010 Apr 30. doi:10.1186/1472-6920-10-32
2. Geraci SA, Thigpen SC. A Review of Mentoring in Academic Medicine. Am J Med Sci. 2017;353(2):151-157. doi:10.1016/j.amjms.2016.12.002
3. Selden NR. Mentorship: service, education, progress. The 2015 CNS Presidential Address. J Neurosurg. 2017;126(1):158-164. doi:10.3171/2016.2.JNS152606
4. Straus SE, Johnson MO, Marquez C, Feldman MD. Characteristics of successful and failed mentoring relationships: a qualitative study across two academic health centers. Acad Med. 2013;88(1):82-89. doi:10.1097/ACM.0b013e31827647a0
5. Voytko ML, Barrett N, Courtney-Smith D, et al. Positive Value of a Women's Junior Faculty Mentoring Program: A Mentor-Mentee Analysis. J Womens Health (Larchmt). 2018;27(8):1045-1053. doi:10.1089/jwh.2017.6661
6. Приходченко С.В., Хміль Т.А., Дубина В.О., Писаренко О.А., Удальцова К.О., Тимошенко Ю.В. Переосмислення завдань розвитку і формування комунікативної компетентності лікаря в сучасних умовах. Медична освіта за новими стандартами: виклики та інтеграція в міжнародний освітній простір: зб. матеріалів навч.-наук. конф. з міжнар. уч. Полтава, 2023. С. 203-205.

ПІДВИЩЕННЯ ЯКОСТІ ПІДГОТОВКИ МЕДИЧНИХ ФАХІВЦІВ НА КАФЕДРІ ФІЗИКИ

Сілкова О.В., Лобач Н.В., Макаренко О.В., Макаренко В.І.

Полтавський державний медичний університет

Розглянуто питання підвищення якості підготовки фахівців, зокрема медичного профілю, на кафедрі фізики. Визначено критерії забезпечення якості освіти: академічна доброчесність, процедура і критерії оцінювання здобувачів освіти, упровадження інформаційних технологій для організації освітнього процесу, самостійної роботи студентів.

Ключові слова: медична освіта, якість підготовки фахівців, інформаційні технології, електронні підручники.

The article examines the issue of improving the quality of training of specialists, in particular the medical profile, at the Department of Physics. The criteria for ensuring the quality of education have been defined: academic integrity, the procedure and criteria for evaluating students, the introduction of information technologies for the organization of the educational process, independent work of students.

Keywords: medical education, quality of specialist training, information technologies, electronic textbooks.

Забезпечення якості освіти - одна з головних умов мобільності, сумісності та привабливості системи вищої освіти будь-якої країни, основна складова престижу закладу вищої освіти (ЗВО).

Центральною ланкою забезпечення якості є освітній процес, який повинен включати:

- систему й механізми забезпечення академічної доброчесності учасників освітнього процесу;
- оприлюднені критерії, правила і процедури оцінювання здобувачів освіти;
- забезпечення наявності необхідних ресурсів для організації освітнього процесу, у тому числі для самостійної роботи здобувачів освіти;
- наявність інформаційних систем для ефективної освіти [1].
- Забезпечення якості освіти на кафедрі фізики реалізується шляхами:
- забезпечення рівня викладання, який відповідає державному стандарту якості освіти, із метою підготовки спеціалістів відповідного рівня кваліфікації;
- упровадження в навчальну діяльність сучасних та інноваційних методик і засобів надання освітніх послуг;
- виконання навчальних планів, програм, наскрізних програм навчання здобувачів освіти [4].

Для виконання цих завдань колектив кафедри широко впроваджує в освітній процес сучасні інформаційні тех-

ПОЛТАВСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ МЕДИЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ

ЗНАЧЕННЯ ІНФОРМАЦІЙНО-КОМУНІКАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ У ПІДВИЩЕННІ ЯКОСТІ НАВЧАННЯ СТУДЕНТІВ-МЕДИКІВ ЗАКЛАДІВ ВИЩОЇ ОСВІТИ УКРАЇНИ <i>Приліпка К.О., Матвієнко Т.М., Саргош О.Д., Комишан І.В., Романюк М.В., Рак Т.І.</i>	207
РОЛЬ ТРЕНІНГОВИХ ЦЕНТРІВ У НАВЧАЛЬНОМУ ПРОЦЕСІ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ПРОФЕСІЙНОГО РОЗВИТКУ В ЕПОХУ ЗМІН <i>Прилуцька Н.О., Мітюніна Н.І., Громова А.М., Громова О.Л., Ляховська Т.Ю., Прилуцький О.К., Талаш В.В., Шафарчук В.М., Орлова Ю.А.</i>	209
НАУКОВО-МЕТОДИЧНІ АСПЕКТИ ПІДВИЩЕННЯ ЯКОСТІ ПІДГОТОВКИ ЛІКАРІВ-НЕВРОЛОГІВ В ІНТЕРНАТУРІ <i>Пурденко Т.Й., Дельва М.Ю., Литвиненко Н.В., Дельва І.І., Таряник К.А., Силенко Г.Я., Пінчук В.А., Гринь К.В., Кривчун А.М., Палєнка О.Є., Іващенко С.П.</i>	211
САМООСВІТА ЯК ВАЖЛИВИЙ КОМПОНЕНТ ПРОФЕСІЙНОГО ВДОСКОНАЛЕННЯ <i>Пустовойт Г.Л., Ярмола Т.І., Кострікова Ю.А., Талаш В.В., Ткаченко Л.А.</i>	213
УПРОВАДЖЕННЯ ІННОВАЦІЙНИХ ПІДХОДІВ У ПРОЦЕС ПРОФЕСІЙНОЇ ТА ПРАКТИЧНОЇ ПІДГОТОВКИ МАЙБУТНІХ ЛІКАРІВ <i>Ройко Н.В., Филенко Б.М., Проскурня С.А., Черняк В.В., Старченко І.І.</i>	215
ФОРМУВАННЯ САМОСТІЙНОСТІ ЯК ЗАПОРУКА ПІДВИЩЕННЯ ПРОФЕСІЙНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ МАЙБУТНІХ ЛІКАРІВ <i>Рябушко О.Б., Єрошенко Г.А., Клепець О.В., Ваценко А.В., Улановська-Циба Н.А., Передерій Н.О., Шевченко К.В., Григоренко А.С.</i>	217
ПСИХОЛОГІЧНІ ОСОБЛИВОСТІ ВПЛИВУ КОМУНІКАТИВНИХ КОМПЕТЕНТНОСТЕЙ НА ЯКІСТЬ НАВЧАННЯ В ЗВО <i>Ряднова В.В., Безега Н.М., Пера-Васильченко А.В.</i>	219
ПОЗААУДИТОРНА РОБОТА ЯК БЕЗЗАПЕРЕЧНА СКЛАДОВА МЕДИЧНОЇ ВИЩОЇ ОСВІТИ УКРАЇНИ <i>Свінцицька Н.Л., Шерстюк О.О., Білаш В.П., Гринь В.Г., Лисаченко О.Д., Каценко А.Л., Устенко Р.Л., Сербін С.І., Литовка В.В.</i>	221
ПРОФЕСІЙНЕ НАСТАВНИЦТВО ЯК СТРАТЕГІЯ ДОСЯГНЕННЯ УСПІХУ В ПІДГОТОВЦІ ЛІКАРІВ-СТОМАТОЛОГІВ <i>Силенко Ю.І., Писаренко О.А., Дубина В.О., Силенко Б.Ю., Хавалкіна Л.М.</i>	223
ПІДВИЩЕННЯ ЯКОСТІ ПІДГОТОВКИ МЕДИЧНИХ ФАХІВЦІВ НА КАФЕДРІ ФІЗИКИ <i>Сілкова О.В., Лобач Н.В., Макаренко О.В., Макаренко В.І.</i>	225
НАУКОВО-МЕТОДИЧНІ АСПЕКТИ ПІДВИЩЕННЯ ЯКОСТІ ПІДГОТОВКИ ХІРУРГІВ-СТОМАТОЛОГІВ У ПОЛТАВСЬКОМУ ДЕРЖАВНОМУ МЕДИЧНОМУ УНІВЕРСИТЕТІ <i>Скікевич М.Г., Волошина Л.І., Стебловський Д.В.</i>	227
ОСОБЛИВОСТІ ДИСТАНЦІЙНОГО НАВЧАННЯ КЛІНІЧНИХ ДИСЦИПЛІН НА КАФЕДРАХ МЕДИЧНИХ ЗАКЛАДІВ ВИЩОЇ ОСВІТИ: ПЕРЕВАГИ І НЕДОЛІКИ <i>Скрипник І.М., Маслова Г.С., Лиманець Т.В., Шапошник О.А., Приходько Н.П., Пілат І.О., Якимишина Л.І.</i>	228
ЦИФРОВА КОМПЕТЕНТНІСТЬ ВИКЛАДАЧА - ЗАПОРУКА УСПІШНОГО ВПРОВАДЖЕННЯ ЦИФРОВИХ ТЕХНОЛОГІЙ У ПРОЦЕС ПІДГОТОВКИ МАЙБУТНІХ ЛІКАРІВ <i>Скрипников П.М., Приходченко С.В., Скрипнікова Т.П., Хміль Т.А., Дубина В.О., Тимошенко Ю.В.</i>	230
ВИКОРИСТАННЯ СПОНТАННОЇ ТВОРЧОЇ ПРОДУКЦІЇ ПСИХІЧНО ХВОРИХ У НАВЧАЛЬНОМУ ПРОЦЕСІ НА КАФЕДРІ ПСИХІАТРІЇ, НАРКОЛОГІЇ ТА МЕДИЧНОЇ ПСИХОЛОГІЇ <i>Скрипніков А.М., Животовська Л.В., Герасименко Л.О., Рудь В.О.</i>	232
УДОСКОНАЛЕННЯ РОБОТИ З ІНОЗЕМНИМИ СТУДЕНТАМИ АНГЛОМОВНОЇ ФОРМИ НАВЧАННЯ НА КАФЕДРІ ОРТОДОНТІЇ В УМОВАХ ВОЄННОГО СТАНУ <i>Смагляк Л. В., Карасюнок А. Є., Воронкова Г. В., Ляховська А. В.</i>	234
СТАНОВЛЕННЯ ПРОФЕСІЙНОГО РОЗВИТКУ В ЗАБЕЗПЕЧЕННІ ЯКОСТІ ОСВІТИ <i>Соколенко В.М., Шарлай Н.М., Весніна Л.Е., Жукова М.Ю.</i>	235
ВИКОРИСТАННЯ ВЕЛОЕРГОМЕТРИ ДЛЯ ВИЗНАЧЕННЯ ФУНКЦІОНАЛЬНОГО СТАНУ СЕРЦЕВО-СУДИННОЇ СИСТЕМИ НА ПРАКТИЧНИХ ЗАНЯТТЯХ У СТУДЕНТІВ-МЕДИКІВ <i>Сухомлин А.А., Запорожець Т.М., Сухомлин Т.А., Міщенко І.В., Журавльова А.О.</i>	237
ОСОБЛИВОСТІ НАВЧАННЯ СТУДЕНТІВ МЕДИЧНИХ УНІВЕРСИТЕТІВ ПІД ЧАС ВІЙНИ В УКРАЇНІ <i>Тарасенко К.В., Могильник А.І., Сонник Є.Г., Адамчук Н.М., Телегань В.О., Давиденко А.В., Архіповець О.О., Лісовецький О.А., Адамович І.М., Осипенко Є.В.</i>	239
АКТИВНІ МЕТОДИ НАВЧАННЯ ЯК ЗАСІБ ПІДВИЩЕННЯ ЯКОСТІ ВИЩОЇ МЕДИЧНОЇ ОСВІТИ <i>Тарасенко Я.А., Тихонова О.О., Шерстюк О.О.</i>	241
ОСОБЛИВОСТІ ВИКЛАДАННЯ ОКРЕМИХ ТЕМ ОСВІТЬОГО КОМПОНЕНТА «ТЕХНОЛОГІЯ ЛІКІВ» ДЛЯ ЗДОБУВАЧІВ ФАХОВОЇ ПЕРЕДВИЩОЇ ОСВІТИ <i>Тарасовський О.Д., Біланова Л.П., Андрейко С.С.</i>	243